

1/ STÁTNÍ KONSERVATOŘ HUDBY V PRAZE.

Rok 1927/28.

Výkon 59.

VÝSTUPNÍ KONCERTY ABSOLVENTŮ. VEČER VIII.

SÁL RADIA NA KRÁL. VINOHRADĚCH.

V úterý dne 27. června 1928 o 19.20 hod.

PROGRAM:

1. *Dalibor Vaček*: Overtura pro velký orchestr.
2. *Alexander Moyses*: Symfonie pro velký orchestr (I. věta).
3. *Mikola Kolessa*: Ukrajinská sůla pro velký orchestr.
Andante con moto — Presto barbaro — Lento espressivo — Vivace.
4. *František Bartoš*: Sůla z hudby k frašce.
I. Introdakce. Moderato. Allegro.
II. Pantomima. Tempo di marcia.
III. Scherzino. Allegro molto commodo.
IV. Finale. Fuga. Risoluto. Allegro tempestuoso.
5. *P. Čajkovskij*: Variace „Rococo“ pro violoncello s prův. orchestru.
Ivan Věčtomov.
6. *E. Tocha*: Koncert pro klavír s průvodem orchestru. (Prvé provedení v Praze.)
Molto pesante. Più allegro — Adagio — Rondo disturbato.
Dr. Václav Holzknecht.
7. *J. Brahms*: Koncert D dur pro housle (I. věta).
Oldřich Černý.
8. *Fr. Liszt*: „Dance macabre“ pro klavír s průvodem orchestru.
Oldřich Kredba.

Abolventi jsou ze třídy řád. prof. mistr. školy Jos. B. Foerstra (skladba, autor č. 4), řád. prof. mistr. školy K. Hofmanna (housle č. 7), řád. prof. mistr. školy K. Hoffmeistera (klavír č. 8), prof. A. Šimy (klavír č. 6), O. Šína (skladba, autori č. 1, 2 a 3).

Orchestr České Filharmonie řídí prof. Frant. Štápa a prof. K. B. Jirák (č. 6).

Koncertní křídlo Blüthnerovo ze skladu fy. S. KOHN v Praze.

2/

Druhou novinkou konservatorních večerů byl klavírní koncert od E. Tocha. Jaké důvody vedly k tomu, že pojat byl v pořadí těchto večerů, jest záhadou. Skoro by člověk pochyboval, že to byly důvody umělecké. Jeť Tochův koncert dílem hodnoty pochybných, dílem prostým tvůrčího předsudku ideové i hudebně. Invenční ohudbu skladatelova demonstruje velmi názorně střízlivý, nedomrzlý, a nedm křávkavý motiv adagla. Ale ani v ostatních větvích není nic, co by se povznášelo patrněji nad tuto úroveň. Nedostatků invenčního fondu snaží se autor maskovat všelikými komposičními kejklí, domnívaje se patrně, že jeho myšienky stanou se lepšími, budou-li vybaveny hodně kakofonicky. Ale ještě více činí nesympatickým nízký nudový tón, tón rafinované sprostoty, kterým je prodehnuto, a který ve finale slaví pravé orgie. Je na bře dni, že za těchto poměrů je koncert Tochův velmi pochybnou pomůckou pro účely pedagogické. Pan dr. Holzknecht hrál jej s vervnou virtuositou a se statečností, hodnou lepší věci.

Vladimír Řiha (klarinet) a Dr. Václav Holzknecht hrají sonatinu Iši Krejčího - Pestrý týden, 1940

Nahráno: Studio Čs. rozhlasu Praha, 1981
Režie: Věra Kovaříčková
Zvuková režie: Jitka Borkovcová

3/ I CICLO - Sabato 29 gennaio 1966 alle ore 15,30 -

Sala Grande del Conservatorio « Giuseppe Verdi »

QUARTETTO TALICH

pianista
VACLAV HOLZKNECHT

Martedì 8 febbraio 1966 ore 21,10 - Teatro Lirico

C. Goldoni: Le baruffe chiozzotte

riduzione per i Soci della G.M.I.: L. 700, 400, 200.

4/

SPOLEK PRO MODERNÍ HUDBU V PRAZE

UMĚLECKÁ BESEDA - PONDĚLÍ 1. ÚNORA 1932 3/4.20. H.

II. ŘÁDNÝ KONCERT

pod protektorátem Československo-rakouské kulturní společnosti v Praze

SKLADBY ALBANA BERGA

Účinkují: FRANTIŠEK DANIEL, koncertní mistr Radiojournalu (housle), DR. VACLAV HOLZKNECHT (klavír), OTAKAR JEREMIÁŠ, chef orchestru Radiojournalu (dirigent) Dechový soubor členů orchestru Radiojournalu: pp. Hertl (pikola), Hanžl (flétna), Štancl (boboj), Sykta (anglický roh), Majrých (klarinet), Dolista (es-klarinet), Zitek (bas-klarinet), Holovský (fagot), Hönich (kontra-fagot), Švarc a Hájek (lesní roh), Štovčíček (trompeta), Frcek (trombon)

POŘAD:

SONÁTA PRO KLAVÍR OP. 1. Jednovětá.
Hraje Dr. V. Holzknecht
KOMORNÍ KONCERT PRO KLAVÍR A HOUSLE
S PRŮVODEM 13 DECHOVÝCH NÁSTROJŮ

Motto: Vše nejlepší. (A. Schönbergovi k 50. narozeninám)
I. věta: Thema scherzoso pro klavír a dechové nástroje
II. věta: Adagio (housle a dechové nástroje)
III. Rondo ritmico con Introduzione (housle, klavír a dechové nástroje)

Hrají Dr. V. Holzknecht, Fr. Daniel, dechový ensemble členů orchestru R. J., studoval a řídí Otakar Jeremiáš

III. ŘÁDNÝ KONCERT koná se ve čtvrtek, dne 11. února 1932 v Mozarteu. - Na programu: Albrecht, Čolič, Petrželka, Špidra, Reiner

5/

Prager Quartett und V. Holzknecht

3. Abend Romantischer Kammermusik.

Zwei berühmte G-dur-Kompositionen geben der Spielfolge das Gepräge. Wie es bei Schöpfungen jener Zeit vorkommt, wird sowohl in Dvořáks amerikanischem Quartett als insbesondere im Streichquartett von Johannes Brahms das Tongeschlecht romantisch verschleiert. Bei beiden offenbart sich dieser Umstand am auffallendsten in den feingegliederten Allegrosätzen, welche die Werke eröffnen: Aus der Fülle slavisch getönter Stimmungen und geradezu Schubertscher Melodiefreudigkeit dringt die Musik Dvořáks zum Herzen; bei Brahms, der den Vornamen seiner „Lächten Liebe“, Agathe von Siebold, im zweiten Thema tonlich umschreibt, hören wir nebst der Leidenschaftlichkeit auch eine sanfte Melancholie erklingen, von der der Meister bei der Erinnerung an die Freundin berührt worden sein mag. Eine bei Brahms sich sonst selten so frei äußernde „Aufgeknöpftheit“ erfreut uns im Scherzo, sie entspricht etwa des tschechischen Meisters Tanzbodenlaune im dritten Quartettsatz. Zwischen beiden Stücken, ein Jugendwerk Bd. Fibichs, das Klavierquartett op. 11, das mit der milden Aquarellmalerei seiner Variationen für die Art dieses Schwärmers bezeichnend ist.

Dem „Prager Quartett“, einem der leistungsfähigsten Ensembles der Gegenwart, das handwerklich auf der Höhe steht und zudem weiß, was Stil zu bedeuten hat, gesellte sich der hochbegabte Pianist V. Holzknecht, als gleichwertiger Partner bei der Wiedergabe Fibichs hinzu, während beim Brahms-Sextett die Herren R. Moravec (Viola) und B. Heran (Cello) geschmackvoll und in kammermusikalischer Disziplin mitwirkten.

Es war ein Abend edelsten Kunstgenußes und reicher Anregungen, der ungemein starken Widerhall fand.

6/

— Ježkův klavírní koncert, provedený ve středu ve Smetanově síni v Praze na symfonickém koncertě Radiojournalu, jest jeho mistrovským kusem, s nímž vyšel v roce 1927 z učení na pražské konservatoři, kde jeho rádcem ve skladbě byl profesor K. B. Jirák. Provedení koncertu, který tenkrát hrál pianista dr. V. Holzknecht, již okouzlení jazzovou hudbou a v pevné víře v její regenerační moc v hudbě moderní napsal tři taneční věty s takovou pohotovostí ve skladbě i v originální instrumentaci, že to budilo podiv. Skladba hraná opět pod taktovkou Jeremiášovou neztratila ani dnes svou živou působivost, kterou jí dodávají jazzové rytmy, dobře odposlouchaná jazzová melodika a brilantní instrumentace, která je největším kladem Ježkovy partitury. Pravým klavírním koncertem ve smyslu tradiční formy ovšem není, pro tuto formu chybí skladbě prohloubenost hudebních myšlenek i komposiční práce. Spíše jsou to taneční fantasie nebo rhapsodie anebo umělejší transkripce moderních tanců ve slohu Whittmanově, s virtuosně vypraveným klavírním partem, jichž účelem je zvukově zabavit a pověsclit posluchače, což se autoru dobře daří. Na úspěchu skladby měl velký podíl znamenitý klavíristický výkon dra Holzknechta.
B. V.

2/ Národní listy, 1928
5/ Prager Tagblatt, 1930
6/ Lidové noviny, 1930
7/ A. Zet, 1939
8/ Čin, 1933
9/ České slovo, 1937

7/

Koncert hudební skupiny Mánesa

Sjednocení hudební skupiny Mánesa s Přítomností oslaveno bylo v úterý ve Francouzském ústavě koncertem, na jehož pořadu byly vystředány skladby Iši Krejčího, Františka Bartoše, Jar. Ježka a Pavla Bořkova. Večer měl spíše reprezentační než novinkový ráz.

program, směřující k postavení soudobé skladby na národní tón, a určili tak směr, jímž bude pro příště světové umění zapojeno do naší dnešní hudební kultury. Četní posluchači odměnili toto vyznání, tlučené úvodním slovem Iši Krejčího, a v pořadí řadou vzácných interpretů, ardečným uznáním.

8/

Spolek výtvarných umělců Manes uspořádal ve velkém výtavním sále večer českých hudebních novinek. Na programu toho bylo mnoho, a to někdy škodí na dvě strany: jednak je posluchač unaven a účinek silného dojmu z pěkné věci je paralyzován kvantitativní mnohostí. Jaroslav Ježek měl na programu písně a klavírní Bagately a etudu. Jaroslav Ježek má dvě sféry své tvořivé práce: první, již se stal populární v spolupráci s Osvobozeným divadlem, a druhou, v které svým klavírním a houslovým koncertem a touto koncertní etudou zabezpečuje si oprávněné místo seriousního úsilí. Je ze všech našich mladých nejtvrdošíjnější po stránce nově zvukových efektů. Jeho písně jsou asi uprostřed těchto dvou sfér. Zazpívala je hezky, pubertně Marie Ledereová. Od Iši Krejčího bylo provedeno 6 písní na slova Jana Nerudy, 4 duchovní písně a zpívaný balet v koncertní úpravě na excerpta ze Sofokla: Antigona. Skladba je určena pro komorní soubor, ale je dramaticky velmi výrazná a takřka si vynucuje představu scény. Iša Krejčí má velikou přednost ve svých vokálních skladbách: jeho zpěvní part neobyčejně inteligentně deklamuje a přirozeně zpívá.

I. sonata pro housle a klavír od B. Martinů je plná zdravé české muzikálnosti s francouzskou vůní: dokonale byla zahrána Stanislavem Nováčkem. Od Pavla Bořkova byly provedeny Rozmarné písně na texty Goetha a Villona v překladu Otakara Fischera, a Dechový kvintet. Spolupráce nezištných umělců: Zdeňka Otavy, Boženy Kozlíkové, tenoristy Gleicha, St. Ulricha, V. Dvořáka, Pražského dechového kvinteta, byla zárukou dobré reprodukce. Pianista Václav Holzknecht musí být jmenován zvlášť proto, jak oddané a znamenitě hraje to umění mladých: snad proto, že s nimi roste, že k nim patří.

9/

Koncert hudebníků Mánesa. Uměleckým vrcholem koncertu byly skladby Iši Krejčího. Byl zastoupen dvěma novinkami, které znamenají dva pro jeho osobnost a tvorbu příznačné póly. Na jedné straně Antické motivy, tři písně pro bas a klavírem na texty Sládkovy a Sofoklovy, dílo kamenné vážnosti a vznešenosti — na druhé straně Trio pro klarinet, kontrabas a klavír o čtyřech větvičkách, rozmarné dílko s vrchované pregnancy skladebné a podmaňující síly invenční. V Antických motivech vytvořil Krejčí nový typ písně-melodiky. Nové je spájení básnické základní představy (Moira v trojí masce) s tichým pátosem hudby, klenoucí se velkoryse v melodičkových obloucích nad ústřední představou Osudu, jemuž „vstříc kráčíme noci, dnem“. Interpret Hanuš Thein zaměnil tichý pátos s pátosem divadelním, ale v celku postihl výrazně podstatu významné skladby. V Triu apartního složení nástrojového triumfuje Krejčího ingenium, které bychom mohli pravem nazvat mozartovským. Každý z tří, zdánlivě tak nesourodých nástrojů má svou individuální funkci, která přesvědčuje, že jejich volba vyplynula z hudebního plánu. Avšak tyto nástroje jsou zároveň kompaktním ensemblem ve službách uměleckého díla. A to je bez trhlín a kazů. Na nejmenším prostoru jsou ve větvích a celku spjaty v pevný a nádherně vyrobšený hudební tvar, stavby rozmaru a jasu. Provedení (Vl. Řiha, Fr. Hertl a V. Holzknecht) bylo přes všechny choulostivosti v souhrně dokonale. — Fantasie pro dva klavíry od B. Martinů a Koncert pro dva klavíry od Igora Stravinského (1935) patří do stejné kategorie. Jednovětá skladba Martinů (z roku 1927) je miniaturou velkolepě, ve čtyřech větvích vystavěného, tematicky soudržného a archaicky bohatě stylizovaného díla Stravinského, které jsme vyslechli týž večer dvakrát. Fantasií Martinů zahráli Karel Šolc a Václav Holzknecht, Concerto Stravinského V. Holzknecht a Stan. Pfeifer, žák Heřmanův. Všichni účinkující byli na výši svého úkolu. O Václavu Holzknechtovi, výkonném pilíři skupiny Mánesa, nutno opakovat, že za posledních deset let vykonal ve službách soudobé české hudby daleko více, než kterýkoli oficiální pianista. Za nepřiznivých podmínek dopravoval se skvělého formátu pianistického a vyrosl v interpreta, jehož uměním a osobností je generace nejmladší inspirována.
la